II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING(EU)2020/455

af 26. marts 2020

om ændring af forordning (EU) 2019/1838 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i Østersøen og andre farvande og af forordning (EU) 2020/123 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i EU-farvande og visse andre farvande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR—

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EU) 2019/1838 ([1]) fastsættes der fiskerimuligheder for 2020 for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen. Ved nævnte forordning fastsættes der bestemmelser om lukning af fiskeriet efter de to Østersøtorskebestande i gydeperioderne. Tilvejebringelsen af uafbrudte tidsserier af sammenlignelige data om fiskebestandene er en væsentlig forudsætning for den videnskabelige vurdering af disse bestande. Det bør derfor i de pågældende fiskeriforbudsperioder være tilladt at fiske udelukkende med videnskabelige undersøgelse for øje og i fuld overensstemmelse med betingelserne i artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 ([2]). Forordning (EU) 2019/1838 bør derfor ændres.

(2) Ved Rådets forordning (EU) 2020/123 ([3]) fastsættes der fiskerimuligheder for 2020 for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande. Det bør præciseres, at begrænsningerne i artikel 10, stk. 6, i nævnte forordning finder anvendelse på rekreativt fiskeri, også fra kysten.

(3) På deres årsmøde i juli 2019 vedtog parterne i fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean (SIOFA) foranstaltninger vedrørende bundfiskeri og fiskeriindsatsbegrænsninger i SIOFA-området. Nævnte foranstaltninger blev gennemført i EU-retten ved forordning (EU) 2020/123. På dette møde blev parterne i SIOFA også enige om fem midlertidigt beskyttede områder, hvor særlige regler finder anvendelse på fiskerfartøjerne med det formål at beskytte bentiske økosystemer. Der bør derfor foretages yderligere ændringer af nævnte forordning for at sikre, at gennemførelsesbestemmelserne på korrekt vis afspejler de beslutninger, der træffes af parterne i SIOFA.

([1]) Rådets forordning (EU) 2019/1838 af 30. oktober 2019 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen og om ændring af forordning (EU) 2019/124, for så vidt angår visse fiskerimuligheder i andre farvande (EUT L 281 af 31.10.2019, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

([3]) Rådets forordning (EU) 2020/123 af 27. januar 2020 om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande (EUT L 25 af 30.1.2020, s. 1).

(4) Fangstbegrænsningerne for tobis i afsnit 2a og 3a fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og ICES-underområde 4 bør ændres i overensstemmelse med den seneste videnskabelige rådgivning fra ICES, der blev forelagt den 27. februar 2019 og den 27. februar 2020.

(5) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) vedtog på sit årsmøde i november 2019 nye rapporteringsforpligtelser for tropisk tunfisk. Medlemsstaterne har pligt til at rapportere månedlige fangstdata for langlinefartøjer (med en samlet længde på mindst 20 m) og for notfartøjer, der fisker efter storøjet tun (*Thunnus obesus*) og gulfinnet tun (*Thunnus albacares*) i Atlanterhavet. Når fangsterne af storøjet tun når op på 80 % af kvoten, skal medlemsstaterne rapportere fangstdata for disse fartøjer ugentligt.

(6) Nævnte bestemmelser bør gennemføres i EU-retten ved at ændre den tabel over samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) for storøjet tun og gulfinnet tun i Atlanterhavet, der er fastsat i forordning (EU) 2020/123.

(7) Fiskeriindsatsbegrænsningerne for EU-fiskerfartøjer i ICCAT-konventionsområdet er baseret på de oplysninger, der er givet i de fiskeri-, kapacitets- og opdrætsplaner for almindelig tun (*Thunnus thynnus*), som medlemsstaterne har meddelt Kommissionen. Disse fiskeriindsatsbegrænsninger rapporteres gennem EU-planen, som ICCAT har godkendt på det intersessionelle møde i Panel 2 den 5.-6. marts 2020. De bør fastlægges som en del af fiskerimulighederne.

(8) Forordning (EU) 2020/123 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(9) De fangstbegrænsninger, der er fastsat i forordning (EU) 2019/1838 og (EU) 2020/123, finder anvendelse fra den 1. januar 2020. De bestemmelser om fangstbegrænsninger, der indføres ved nærværende ændringsforordning, bør derfor også finde anvendelse fra denne dato. En sådan anvendelse med tilbagevirkende kraft berører ikke retssikkerhedsprincippet eller princippet om beskyttelse af berettigede forventninger, idet de pågældende fiskerimuligheder endnu ikke er opbrugt.

(10) Det Forenede Kongerige er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 130, stk. 1, i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2019/1838

Bilaget til forordning (EU) 2019/1838 ændres som angivet i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2020/123

I forordning (EU) 2020/123 foretages følgende ændringer:

a) Artikel 10, stk. 6, affattes således:

»6. I rekreativt fiskeri, også fra kysten, i ICES-afsnit 8a og 8b må der højst fanges og beholdes to havbars pr. fisker pr. dag. Mindstestørrelsen for havbars, der beholdes, er 42 cm. Dette stykke finder ikke anvendelse på faststående net, der hverken må bruges til at fange eller beholde havbars.«

b) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 28a*

Djævlerokker

1. Det er forbudt for EU-fiskerfartøjer at fiske efter, beholde om bord, omlade, lande, lagre, udbyde til salg eller sælge dele af eller hele kroppe af djævlerokker (familien *Mobulidae*, herunder arterne *Manta* og *Mobula*), undtagen for fiskerfartøjer, der driver subsistensfiskeri (hvor de fangede fisk forbruges direkte af fiskernes familier).

Uanset første afsnit kan djævlerokker, der utilsigtet fanges ved ikkeindustrielt fiskeri (andet fiskeri end langlinefiskeri eller overfladefiskeri, dvs. fiskeri med not, stang og snøre, garnfiskeri, håndline og dørgefartøjer, og som er registreret i IOTC's liste over godkendte fartøjer), kun landes med henblik på lokalt forbrug.

2. Alle fiskerfartøjer, bortset fra fartøjer, der driver subsistensfiskeri, genudsætter, i det omfang det er praktisk muligt, straks djævlerokker levende og uskadte, så snart de ses i nettet, på krogen eller på dækket, og gør det på en måde, der medfører mindst mulig skade for de fisk, der fanges.«

c) Artikel 30 udgår.

d) Bilag IA, ID, IK og VI ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 2020.

På Rådets vegne
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Formand

BILAG I

I bilaget til forordning (EU) 2019/1838 foretages følgende ændringer:

1. Fodnote 2 til tabellen over fiskerimuligheder for torsk i ICES-underafsnit 25-32 affattes således:

»(2) Det er forbudt at fiske denne kvote i underafsnit 25 og 26 fra den 1. maj til den 31. august.

Uanset stk. 1 er fiskeri, der udøves udelukkende med henblik på videnskabelige undersøgelser, tilladt, forudsat at disse undersøgelser foretages i fuld overensstemmelse med betingelserne i artikel 25 i forordning (EU) 2019/1241.

Uanset stk. 1, finder denne forbudsperiode ikke anvendelse på EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, der fisker med garn, indfiltringsnet eller toggegarn eller med bundforankrede liner, langliner (bortset fra flydende langliner), håndliner, pilkeudstyr eller andre passive redskaber i områder, hvor vanddybden er mindre end 20 m i henhold til koordinaterne på det officielle søkort udstedt af de kompetente nationale myndigheder. Førerne af disse fiskerfartøjer sikrer, at deres fiskeri til enhver tid kan overvåges af medlemsstatens kontrolmyndigheder.«

2. Fodnote 2 til tabellen over fiskerimuligheder for torsk i ICES-underafsnit 22-24 affattes således:

»(2) Det er forbudt at fiske denne kvote i underafsnit 22 og 23 fra den 1. februar til den 31. marts og i underafsnit 24 fra den 1. juni til den 31. juli.

Uanset stk. 1 er fiskeri, der udøves udelukkende med henblik på videnskabelige undersøgelser, tilladt, forudsat at disse undersøgelser foretages i fuld overensstemmelse med betingelserne i artikel 25 i forordning (EU) 2019/1241.

Uanset stk. 1, finder denne forbudsperiode ikke anvendelse på EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, der fisker med garn, indfiltringsnet eller toggegarn eller med bundforankrede liner, langliner (bortset fra flydende langliner), håndliner, pilkeudstyr eller andre passive redskaber i områder, hvor vanddybden er mindre end 20 m i henhold til koordinaterne på det officielle søkort udstedt af de kompetente nationale myndigheder. Førerne af disse fiskerfartøjer sikrer, at deres fiskeri til enhver tid kan overvåges af medlemsstatens kontrolmyndigheder.«

BILAG II

I bilag IA, ID, IK og VI til forordning (EU) 2020/123 foretages følgende ændringer:

1. I bilag IA affattes tabellen for tobis og dertil knyttede bifangster i EU-farvande i ICES-afsnit 2a og 3a og ICES-underområde 4 således:

»Art:	Tobis og dertil knyttede bifangster *Ammodytes* spp.		Område:	EU-farvande i 2a, 3a og 4 [1]
Danmark	215 863	[2]	Analytisk TAC	
Det Forenede Kongerige	4 719	[2]	Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse.	
Tyskland	329	[2]	Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse.	
Sverige	7 926	[2]		
Unionen	228 837			
TAC	228 837			

[1] Undtagen farvande inden for seks sømil fra Det Forenede Kongeriges basislinjer ved Shetlandsøerne, Fair Isle og Foula.
[2] Op til 2 % af kvoten kan bestå af bifangster af hvilling og makrel (OT1/* 2A3A4). Bifangster af hvilling og makrel fratrækkes kvoten i henhold til denne bestemmelse, og bifangster af arter, der fratrækkes kvoten i henhold til artikel 15, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013, må tilsammen ikke overskride 9 % af kvoten.

Særlig betingelse: Inden for ovennævnte kvoter må der højst fanges nedenfor angivne mængder i følgende forvaltningsområder for tobis som defineret i bilag III:

Område: EU-farvande med forvaltningsområder for tobis

	1r	2r	3r	4	5r	6	7r
	(SAN/234_1R)	(SAN/234_2R)	(SAN/234_3R)	(SAN/234_4)	(SAN/234_5R)	(SAN/234_6)	(SAN/234_7R)
Danmark	107 525	59 106	11 702	37 365	0	165	0
Det Forenede Kongerige	2 350	1 292	256	817	0	4	0
Tyskland	164	90	18	57	0	0	0
Sverige	3 948	2 170	430	1 372	0	6	0
Unionen	113 987	62 658	12 406	39 611	0	175	0
I alt	113 987	62 658	12 406	39 611	0	175	0«

2. I bilag ID foretages følgende ændringer:

a) Tabellen vedrørende storøjet tun i Atlanterhavet affattes således:

»Art:	Storøjet tun *Thunnus obesus*		Område:	Atlanterhavet (BET/ATLANT)
Spanien	8 055,73	[1] [2]	Analytisk TAC	
Frankrig	4 428,60	[1] [2]	Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse.	
Portugal	3 058,33	[1] [2]	Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse.	

»Art:	Storøjet tun *Thunnus obesus*	Område:	Atlanterhavet (BET/ATLANT)
Unionen	15 542,66 (1) (2)		
TAC	62 500 (1) (2)		

(1) Fangster af storøjet tun, der tages med notfartøjer (BET/*ATLPS) og langlinefartøjer med en længde overalt på 20 m og derover (BET/*ATLLL), rapporteres særskilt.
(2) Fra juni 2020 skal medlemsstaterne rapportere fangstdata for disse fartøjer ugentligt, så snart fangsterne når op på 80 % af kvoten.«

b) Tabellen vedrørende gulfinnet tun i Atlanterhavet affattes således:

»Art:	Gulfinnet tun *Thunnus albacares*	Område:	Atlanterhavet (YFT/ATLANT)
TAC	110 000 (1)	Analytisk TAC Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse.	

(1) Fangster af gulfinnet tun, der tages med notfartøjer (YFT/*ATLPS) og langlinefartøjer med en længde overalt på 20 m og derover (YFT/*ATLLL), rapporteres særskilt.«

3. I bilag IK tilføjes følgende del:

»Midlertidigt beskyttede områder

Atlantis Bank

Punkt	Breddegrad (S)	Længdegrad (Ø)
1	32° 00’	57° 00’
2	32° 50’	57° 00’
3	32° 50’	58° 00’
4	32° 00’	58° 00’

Coral

Punkt	Breddegrad (S)	Længdegrad (Ø)
1	41° 00’	42° 00’
2	41° 40’	42° 00’
3	41° 40’	44° 00’
4	41° 00’	44° 00’

Fools Flat

Punkt	Breddegrad (S)	Længdegrad (Ø)
1	31° 30’	94° 40’
2	31° 40’	94° 40’
3	31° 40’	95° 00’
4	31° 30’	95° 00’

Middle of What

Punkt	Breddegrad (S)	Længdegrad (Ø)
1	37° 54’	50° 23’
2	37° 56,5’	50° 23’
3	37° 56,5’	50° 27’
4	37° 54’	50° 27’

Walter’s Shoal

Punkt	Breddegrad (S)	Længdegrad (Ø)
1	33° 00’	43° 10’
2	33° 20’	43° 10’
3	33° 20’	44° 10’
4	33° 00’	44° 10’«

4. Bilag VI affattes således:

»BILAG VI

ICCAT-KONVENTIONSOMRÅDET[1]

1. Maksimalt antal EU-stangfartøjer og -dørgefartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun på mellem 8 kg/75 cm og 30 kg/115 cm i det østlige Atlanterhav:

Spanien	60
Frankrig	55
Unionen	115

1. Tallene i punkt 1, 2 og 3 vil kunne nedsættes for at opfylde Unionens internationale forpligtelser.

2. Maksimalt antal EU-fartøjer til kystnært ikkeindustrielt fiskeri, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun på mellem 8 kg/75 cm og 30 kg/115 cm i Middelhavet:

Spanien	364
Frankrig	140 ([2])
Italien	30
Cypern	20 ([1])
Malta	54 ([1])
Portugal	76 ([2])
Unionen	684

([1]) Dette tal kan forhøjes, hvis et notfartøj erstattes af 10 langlinefartøjer i overensstemmelse med fodnote 2 eller 4 til tabel A i punkt 4.
([2]) Meddelt i den nationale kapacitetsplan som en del af den sektorspecifikke kvote.

3. Maksimalt antal EU-fiskerfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun på mellem 8 kg/75 cm og 30 kg/115 cm i Adriaterhavet til opdræt:

Kroatien	18
Italien	12
Unionen	28

4. Maksimalt antal fiskerfartøjer, som for hver medlemsstat må fiske efter, beholde ombord, omlade, transportere eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

Tabel A

	Antal fiskerfartøjer ([1])							
	Cypern ([2])	Grækenland ([3])	Kroatien	Italien	Frankrig	Spanien	Malta ([4])	Portugal
Notfartøjer	1	0	18	21	22	6	2	0
Langlinefartøjer	27 ([5])	0	0	40	23	48	62	0
Stangfartøjer	0	0	0	0	8	68	0	76 ([6])
Håndlinefartøjer	0	0	12	0	47 ([7])	1	0	0
Trawlere	0	0	0	0	57	0	0	0
Ikkeindustrielle fartøjer	0	32	0	0	140	620	52	0
Andre ikkeindustrielle fartøjer ([8])	0	61	0	0	0	0	0	0

([1]) Tallene i denne tabel A vil kunne forhøjes yderligere, forudsat at Unionens internationale forpligtelser er opfyldt.
([2]) Et mellemstort notfartøj kan erstattes af højst 10 langlinefartøjer eller af et lille notfartøj og højst tre langlinefartøjer.
([3]) Et mellemstort notfartøj kan erstattes af højst 10 langlinefartøjer eller af et lille notfartøj og tre andre ikkeindustrielle fartøjer.
([4]) Et mellemstort notfartøj kan erstattes af højst 10 langlinefartøjer.
([5]) Polyvalente fartøjer, der anvender flere redskaber.
([6]) Stangfartøjer fra fjernområderne Azorerne og Madeira.
([7]) Linefartøjer, der fisker i Atlanterhavet.
([8]) Polyvalente fartøjer, der anvender flere redskaber (langline, håndline, dørgeline)

5. Maksimalt antal faststående tunfiskenet, der må anvendes i fiskeriet efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, pr. medlemsstat

Medlemsstat	Antal faststående tunfiskenet ([1])
Spanien	5
Italien	6
Portugal	2

([1]) Dette tal vil kunne forhøjes yderligere, forudsat at Unionens internationale forpligtelser er opfyldt.

6. Maksimal tunopdræts- og -opfedningskapacitet pr. medlemsstat og maksimalt input af fanget vild almindelig tun, som hver medlemsstat må tildele sine akvakulturbrug i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

Tabel A

Maksimal tunopdræts- og -opfedningskapacitet		
	Antal brug	Kapacitet (i ton)
Spanien	10	11 852
Italien	13	12 600
Grækenland	2	2 100
Cypern	3	3 000
Kroatien	7	7 880
Malta	6	12 300

Tabel B ([1])

Maksimalt input af fanget vild almindelig tun (i ton)	
Spanien	6 300
Italien	3 764
Grækenland	785
Cypern	2 195
Kroatien	2 947
Malta	8 786
Portugal	350

([1]) Portugals opdrætskapacitet på 500 ton er dækket af Unionens uudnyttede kapacitet, der er anført i tabel A.

7. Fordelingen mellem medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige af det maksimale antal fiskerfartøjer, der enten fører en medlemsstats eller Det Forenede Kongeriges flag, og som må fiske efter nordlig hvid tun som målart, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 520/2007, er som følger:

Medlemsstater og Det Forenede Kongerige	Maksimalt antal fartøjer
Irland	50
Spanien	730
Frankrig	151
Det Forenede Kongerige	12
Portugal	310

8. Det maksimale antal EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 20 meter, som fisker efter storøjet tun i ICCAT-konventionsområdet, fastsættes som følger:

Medlemsstat	Maksimalt antal notfartøjer	Maksimalt antal langlinefartøjer
Spanien	23	190
Frankrig	11	
Portugal		79
Unionen	34	269««